II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA (UE) 2019/217 A CONSILIULUI

din 28 ianuarie 2019

privind încheierea Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Regatul Maroc cu privire la modificarea protocoalelor nr. 1 și 4 la Acordul euro-mediteraneean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, coroborat cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (i),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European ([1]),

întrucât:

(1) Acordul euro-mediteraneean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte ([2]) (denumit în continuare „acordul de asociere"), a intrat în vigoare la 1 martie 2000.

(2) Începând cu intrarea în vigoare a acordului de asociere, UE a continuat să consolideze relațiile bilaterale cu Regatul Maroc și i-a acordat statutul avansat.

(3) Uniunea nu stabilește în mod anticipat rezultatul procesului politic cu privire la statutul final al Saharei Occidentale care are loc sub egida Organizației Națiunilor Unite și aceasta a continuat să își reafirme angajamentul față de soluționarea diferendului din Sahara Occidentală, în prezent înscrisă de Organizația Națiunilor Unite pe lista teritoriilor neautonome, administrată astăzi, în mare parte, de Regatul Maroc. Uniunea susține pe deplin eforturile depuse de Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite și de trimisul său personal cu scopul de a ajuta părțile să ajungă la o soluție politică justă, durabilă și reciproc acceptabilă, care să permită autodeterminarea poporului din Sahara Occidentală în contextul acordurilor conforme cu obiectivele și principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, astfel cum au fost enunțate în rezoluțiile Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite și, în special, în Rezoluțiile sale 2152 (2014), 2218 (2015), 2385 (2016), 2351 (2017) și 2414 (2018).

(4) De la intrarea în vigoare a acordului de asociere, o serie de produse provenind din Sahara Occidentală și certificate ca fiind de origine marocană au fost importate în Uniune, ele beneficiind de preferințele tarifare prevăzute de dispozițiile relevante din acordul respectiv.

(5) În hotărârea sa în cauza C-104/16 P ([3]), Curtea de Justiție a afirmat, cu toate acestea, că acordul de asociere acoperea numai teritoriul Regatului Maroc și nu și pe cel al Saharei Occidentale, un teritoriu neautonom.

(6) Este important să se asigure că fluxurile comerciale care s-au dezvoltat de-a lungul anilor nu sunt perturbate, stabilind garanții corespunzătoare pentru protecția dreptului internațional, inclusiv a drepturilor omului, și dezvoltarea durabilă a teritoriilor în cauză. Prin urmare, Consiliul a autorizat Comisia, la 29 mai 2017, să înceapă negocieri cu Regatul Maroc în vederea stabilirii, în conformitate cu hotărârea Curții de Justiție, a unui temei juridic pentru acordarea preferințelor tarifare prevăzute de acordul de asociere pentru produsele originare din

([1]) Aprobarea din 16 ianuarie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).
([2]) JO L 70, 18.3.2000, p. 2.
([3]) Hotărârea Curții de Justiție din 21 decembrie 2016, cauza Consiliul/Front Polisario, C-104/16 P, ECLI:EU:C:2016:973.

Sahara Occidentală. Un acord între Uniunea Europeană și Regatul Maroc constituie singurul mijloc de a se asigura că importul de produse originare din Sahara Occidentală beneficiază de o origine preferențială, dat fiind faptul că autoritățile marocane sunt singurele capabile să asigure respectarea normelor necesare pentru acordarea unor astfel de preferințe.

(7) Comisia a evaluat efectele potențiale ale unui astfel de acord asupra dezvoltării durabile, în special în ceea ce privește avantajele și dezavantajele, pentru părțile interesate, care decurg din preferințele tarifare acordate produselor provenind din Sahara Occidentală, precum și efectele asupra exploatării resurselor naturale ale teritoriilor respective. Efectele avantajelor tarifare asupra ocupării forței de muncă, asupra drepturilor omului și asupra exploatării resurselor naturale sunt foarte dificil de măsurat, deoarece ele sunt de natură indirectă. În mod similar, nu este ușor să se obțină informații obiective în acest sens.

(8) Cu toate acestea, din această evaluare reiese că, în general, avantajele pentru economia Saharei Occidentale, care decurg din acordarea preferințelor tarifare prevăzute de acordul de asociere pentru produsele originare din Sahara Occidentală și, în special, puternicul efect de pârghie asupra economiei și, prin urmare, asupra dezvoltării sociale pe care această măsură îl are, depășesc dezavantajele menționate în cadrul procesului de consultare, printre care se numără utilizarea extensivă a resurselor naturale, în special a rezervelor de apă subterane, pentru care au fost luate măsuri.

(9) S-a considerat că extinderea preferințelor tarifare la produsele originare din Sahara Occidentală va avea un impact global pozitiv pentru părțile interesate. Este probabil ca acest impact să continue și ca acesta chiar să se intensifice în viitor. Evaluarea arată că extinderea preferințelor tarifare la produsele din Sahara Occidentală este de natură să promoveze condițiile pentru investiții și să favorizeze o dezvoltare rapidă și semnificativă care să favorizeze ocuparea forței de muncă locale. Existența în Sahara Occidentală a unor activități economice și de producție care ar avea cel mai mare interes în a beneficia de preferințele tarifare prevăzute de acordul de asociere demonstrează că neacordarea de preferințe tarifare ar periclita în mod substanțial exporturile din Sahara Occidentală, în special cele referitoare la produsele pescărești și la produsele agricole. Se consideră că acordarea de preferințe tarifare ar trebui, de asemenea, să aibă un impact puternic asupra dezvoltării economiei din Sahara Occidentală, prin stimularea investițiilor.

(10) Având în vedere considerațiile privind consimțământul din hotărârea Curții de Justiție, Comisia, în colaborare cu Serviciul European de Acțiune Externă, a luat toate măsurile rezonabile și posibile în contextul actual pentru a implica în mod adecvat părțile interesate pentru a se asigura de consimțământul lor la acord. S-au desfășurat consultări ample, iar actorii socioeconomici și politici care au participat la consultări s-au pronunțat, în cea mai mare parte, în favoarea extinderii la Sahara Occidentală a preferințelor tarifare prevăzute de acordul de asociere. Cei care au respins extinderea au considerat că un astfel de acord ar confirma, de fapt, poziția Marocului în ceea ce privește teritoriul Saharei Occidentale. Or, nimic din modul de redactare a acestui acord nu permite să se considere că acesta ar recunoaște suveranitatea Marocului asupra Saharei Occidentale. Uniunea va continua, prin depunerea de eforturi consolidate, să susțină procesul de soluționare pașnică a diferendului, inițiat și continuat sub egida Organizației Națiunilor Unite.

(11) În conformitate cu Decizia (UE) 2018/1893 a Consiliului ([4]), acordul sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Regatul Maroc cu privire la modificarea protocoalelor nr. 1 și 4 la Acordul euro-mediteraneean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul"), a fost semnat la 25 octombrie 2018, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară.

(12) Acordul contribuie la realizarea obiectivelor urmărite de Uniune în cadrul articolului 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

(13) Acordul ar trebui aprobat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Acordul sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Regatul Maroc cu privire la modificarea protocoalelor nr. 1 și 4 la Acordul euro-mediteraneean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul"), se aprobă, în numele Uniunii.

Textul acordului este atașat la prezenta decizie.

([4]) Decizia (UE) 2018/1893 a Consiliului din 16 iulie 2018 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Regatul Maroc cu privire la modificarea protocoalelor nr. 1 și 4 la Acordul euro-mediteraneean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte (JO L 310, 6.12.2018, p. 1).

Articolul 2

Președintele Consiliului efectuează, în numele Uniunii, notificarea prevăzută în acord ([5]).

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 28 ianuarie 2019.

Pentru Consiliu
Președintele
P. DAEA

([5]) Data intrării în vigoare a acordului va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.